09/03/2021

ΛΟΝΔΙΝΟ: Η Χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ιλίου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Θυατείρων

Σήμερα , μνήμη των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τελέσθηκε η χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ιλίου κ. Ραφαήλ στον Ιερό Ναό Αγίων Παντελεήμονος και Παρασκευής Βορειοδυτικού Λονδίνου.

Μεταξύ άλλων ο Θεοφιλέστατος στην ομιλία του τόνισε :”Πάνω από μίζερους τοπικισμούς, θρησκευτικούς φανατισμούς, μονοδιάστατες θεολογικές ερμηνείες, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, και ειδικώς ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος ο Α’, μας δείχνουν έναν δρόμο Ορθοδόξου θεολογικού πλουτισμού ο οποίος θέλει να αγκαλιάσει και να σώσει τον κόσμο εν Χριστώ Ιησού” .

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ στιγμιότυπα καθώς και την ομιλία του Θεοφιλεστάτου:

Στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτας, και συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κολωνείας κ. Αθανάσιος και Βρεταννικών Νήσων κ. Σιλουανός (Πατριαρχείο Αντιοχείας).

Παρέστησαν, ο Εξοχότατος Ανδρέας Κακουρής, Ύπατος Αρμοστής της Κυπριακής Δημοκρατίας στο Λονδίνο, ο Εξοχότατος Θεόδωρος Γκότσης, Γενικός Πρόξενος της Κυπριακής Δημοκρατίας στο Λονδίνο, ο Θεοφιλέστατος Ασσύριος Επίσκοπος Mar Awraham Youkhanis και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος της Ουκρανικής Καθολικής Επαρχίας στο Λονδίνο Kenneth Nowakowski.

Τον Εξοχότατο Πρέσβη της Ελληνικής Δημοκρατίας στο Λονδίνο εκπροσώπησε η ερίτιμος Πηνελόπη Μίχα. Παρέστησαν επίσης αρκετοί κληρικοί της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και πλήθος κόσμου τηρουμένων των μέτρων προστασίας λόγω της πανδημίας.

Ακολουθεί η ομιλία Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ιλίου κ. Ραφαήλ:

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας κ.κ. Νικήτα,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κολωνίας κ.κ. Ἀθανάσιε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα κ.κ. Σιλουανέ,
Σεβαστοὶ πατέρες,
Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες τῆς Κοινωνίας,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ,

Μὲ μεγάλη συνοχὴ καρδίας ἵσταμαι ἐνώπιόν Σας κληθεὶς νὰ δεχθῶ ἐκ τῶν τιμίων χειρῶν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας κκ. Νικήτα καί τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τὴν Ὑψίστη Διακονία τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Δὲν τὴν ἐπεθύμησα, δὲν προετοιμάστηκα δι’ αὐτήν καὶ προφανῶς δὲν τὴν ἀξίζω. Ἡ αἴσθηση αὐτὴ τῆς ἀνεπάρκειάς μου ἐπιτείνει τὸ δέος ἐνώπιον τοῦ Μυστήριου καὶ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης εἰς τοὺς ὤμους μου.
Μὲ ἐνθαρρύνει, ὅμως, καὶ μὲ ἐνισχύει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἐκ μέρους μου αὐτῆς τῆς σταυρικῆς καὶ ἀναστάσιμης διακονίας καὶ τιμῆς ἔγινε—ὅπως ἐλπίζω—καθ’ ὑπακοὴν στὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεὸ τοῦ Ὁποίου οἱ ἀνεξιχνίαστες βουλὲς καὶ Πρόνοια μὲ ἔφερε στὸ σημεῖο τοῦτο καὶ τοῦ Ὁποίου τὸ Ἅγιον Θέλημα καὶ μόνον θέλω νὰ ποιήσω στὴ ζωή μου παρά τὶς πολλὲς ἀδυναμίες καὶ τὰ λάθη μου. Ὧ μόνῳ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία.

Πρώτιστος διερμηνευτὴς τοῦ Θείου Θελήματος δι’ ἐμὲ εἶναι ἐν προκειμένῳ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης τοῦ ὁποίου τὸ ἀνύστακτο πατρικὸ βλέμμα ἐπισκοπεῖ, σκέπει καὶ θάλπει τὴν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ἁγίαν Ὀρθόδοξον Καθολικήν Ἐκκλησίαν.

Δὲν γνωρίζω γιατὶ ἡ Α.Θ.Π. καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος μὲ ἐξέλεξαν Ἐπίσκοπο, μὲ τιμᾶ, ὅμως, καὶ μὲ συγκινεῖ βαθύτατα ἡ ἐμπιστοσύνη τους.

Σημειολογικά δε, μὲ συγκινεῖ ἐπίσης ἡ ἐπιλογὴ τῆς Α. Θ. Π. νὰ μοῦ δοθεῖ ὁ ψιλὸς τίτλος τοῦ Ἐπισκόπου Ἰλίου, δηλαδὴ τῆς Ὁμηρικῆς Τροίας, πόλεως τῆς Παυλείου Τρωάδος, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἄντικρυς τοῦ γενεθλίου τόπου μου, τοῦ χωρίου Πέτρα τῆς Λέσβου.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς κλήσεως αὐτῆς ἔγινε ἐπίσης καθ’ ὑπακοὴν στὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο μας κκ. Νικήτα τοῦ ὁποίου ἡ ἐκλογὴ καὶ ἐνθρόνιση στὴν Ἐκκλησία Θυατείρων μᾶς γέμισε χρηστὲς ἐλπίδες, οἱ ὁποίες ἐπαληθεύονται ὁσημέραι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ.

Ἀπὸ τὶς πρώτες ἡμέρες τῆς Ἀρχιερατείας του στὶς Βρεταννικές Νήσους, ὁ Σεβασμιώτατος κέρδισε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μας μὲ τὴν στοργή, τὴν εὐγένεια καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ ὅλους μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν παιδεία, τὴν θεολογικὴ καὶ τὴν θύραθεν, τὴν εὐαγγελικὴ θέαση τῶν γεγονότων, τὸ ὅραμα του γιὰ μία τοπικὴ Ἐκκλησία ἡ ὁποία θὰ φανερώνει τὸν Χριστό, θὰ ἀγκαλιάζει καὶ θὰ μεταμορφώνει ὅλους χωρὶς διακρίσεις. Τὸν εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη του, τὸ Ἐκκλησιαστικό του ἦθος, τὴν πατρικὴ φροντίδα του γιὰ ὅλους, τὴν ἀνθρωπιά του. Ἂν μοῦ ἐπιτρεπόταν νὰ περιγράψω τὸν Σεβασμιώτατο, θὰ τὸν ἀποκαλοῦσα «Νικήτας, ὁ βαθιά ἀνθρώπινος Ἀρχιεπίσκοπος».

Ἐκφραστὴς τοῦ Θείου θελήματος γιὰ τὴν ζωή μου μὲ τὸν πλέον ἄμεσο καὶ χαρισματικὸ τρόπο εἶναι ἀσφαλῶς ὁ πνευματικός μου πατέρας Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου. Τὸν εὐγνωμονῶ γιά τὸν ἀγώνα του, τὴν φροντίδα του, τὸ πνευματικὸ αἷμα τὸ ὁποῖο χύνει γιὰ τὰ πνευματικά του τέκνα. Γιὰ αὐτή του τὴν ὁλοκληρωτικὴ παράδοση στὸ Θεῖο Θέλημα, ὁ Κύριος τοῦ ἀντιδωρίζει λόγον ὁ ὁποῖος μᾶς ἀναπαύει καὶ μᾶς πληροφορεῖ.

Τὴν ἱερὰ τούτη στιγμὴ ἀνακαλῶ εὐγνωμόνως στὴν μνήμη μου πρόσωπα τίμια καὶ ἱερὰ τὰ ὁποία μὲ εὐεργέτησαν πολλαπλῶς. Τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Γρηγόριο, ὁ ὁποῖος μὲ ἐχειροτόνησε Διάκονον καὶ Πρεσβύτερον καὶ μὲ περιέβαλε μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ εὐμένεια. Τοὺς κατὰ σάρκα γονεῖς μου μακαριστοὺς Νικόλαον καὶ Θέμιδα, καθὼς καὶ τὴν ἀδελφή μου Εὐστρατία καὶ τὸν ἀδελφό μου Ἀπόστολον. Τὸν πνευματικό μου πατέρα κατὰ τὰ φοιτητικά μου χρόνια ἐν Ἑλλάδι μακαριστὸ Γέροντα Ἀρχιμανδρίτη Τιμόθεον Σακκάν. Τὸν ταπεινὸ Γέροντα Ἀρχιμ. Ὀνούφριον Κωστόπουλον, ὁ ὁποῖος μὲ ἐστήριξε, μὲ ἐνέπνευσε καὶ ἐπηρέασε εὐεργετικὰ τὴν ζωή μου μὲ καταλυτικὸ τρόπο. Θα τὸν εὐγνωμονῶ ἐς ἀεί. Τὸν ἀείμνηστο καθηγητή μου στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν Κωνσταντῖνο Σκουτέρη χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἦλθα στὴ Σκωτία γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδές.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης τοὺς εὐλαβεὶς συλλειτουργούς μου ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Θυατείρων γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ ἐνθάρρυνσή τους καὶ εἰδικῶς τοὺς ἀδελφοὺς συνεφημερίους μου, ἀρχικῶς τὸν π. Κωνσταντῖνο Παπαγεωργίου, και μετέπειτα τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἀβράμιον, και τοὺς Πρεσβυτέρους John Raffan, Luke Jeffery και Ἀντώνιον Κακαλῆν. Δὲν ἔχω λόγους ἱκανούς νὰ εὐχαριστήσω τὸν Θεὸν γιὰ τοὺς ἐνορίτες μου στὸν Ἅγ. Ἀνδρέα Ἐδιμβούργου καὶ τὰ πνευματικὰ παιδιὰ ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Μόνο χαρὰ καὶ ἀγάπη ἔχω δεχθεῖ ἀπό ὅλους τους. Ὁ Θεὸς νά τοὺς ἀνταμείψει πλούσια.

Ἀπό τὴν ἄφιξη μου στὴ Σκωτία καὶ ἐφεξῆς, ἕνας ἄνθρωπος ὑπῆρξε γιὰ μένα ἀσφαλὲς πνευματικὸ καταφύγιο, ἀγάπης θησαυρός, ὑπόδειγμα εὐαγγελικοῦ βίου

καὶ ἐκκλησιαστικότητος, κριτήριο κατά Χριστόν ζωῆς: ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Μαίτλαντ Μόιρ. Μπορεῖ νὰ καυχᾶται ἡ Σκωτία ὅτι καὶ στὶς ἔσχατες αὐτὲς ἡμέρες γέννησε ἕναν Ἅγιο. Θεωρῶ βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἱστάμην ἐδώ αὐτὴν τὴ στιγμὴ ἄν δὲν εἶχα γνωρίσει τὸν π. Ἰωάννη.

Θεωρῶ τὸν ἑαυτό μου εὐλογημένο γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶμαι κληρικὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Θεολογική ἀρτιότητα, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πείρα καὶ γνώση, ἡ πνευματικὴ ἀρχοντιά, ἡ σεβασμία λειτουργικὴ Παράδοση, ἡ θυσιαστικὴ εὐθύνη γιὰ τὴν εὐστάθεια καὶ αὔξηση τῶν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τὰ ὁποῖα ἐνσαρκώνει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, ἦταν τα ἐχέγγυα καὶ οἱ προϋποθέσεις γιὰ νὰ διακονήσουμε οἱ συλλειτουργοί μου καὶ ἐγώ σὲ μιὰ πολυεθνικὴ κοινότητα στὴν ὁποία ζοῦμε ὅλοι ὡς ἕνα σῶμα τὴν εὐχαριστιακὴ ἑνότητα.

Πάνω ἀπὸ μίζερους τοπικισμούς, θρησκευτικοὺς φανατισμούς, μονοδιάστατες θεολογικές ἑρμηνείες, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, καὶ εἰδικῶς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ὁ Α’, μᾶς δείχνουν ἕναν δρόμο Ὀρθοδόξου θεολογικοῦ πλουτισμοῦ ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἀγκαλιάσει καὶ νὰ σώσει τὸν κόσμο ἐν Χριστῷ Ἰησού.

Αὐτὴ τὴν στάση τῆς ἀγάπης, τῆς ἐν τῇ ὀρθῇ πίστει καθολικότητος καὶ πνευματικῆς ἀναπαύσεως εἶδα νὰ ἐνσαρκώνει ἡ ἐν Ἐδιμβούργῳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὅπως τὴν σμίλεψε ὁ μακαριστὸς π. Ἰωάννης· μία Εκκλησία ἀνοιχτὴ σὲ ὅλους, ἡ ὁποία διδάσκει περισσότερο μὲ τὴν ἀγάπη, τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀλήθεια της καὶ λιγότερο μὲ τοὺς κανονισμούς της. Αὐτὸ τὸ ἦθος κέρδισε καὶ ἐμένα καὶ ἀποφάσισα νὰ μείνω ἐκεῖ.

Τὸ ἴδιο ἦθος, καὶ τὸ ὅραμα γιὰ μιὰ τέτοια Ἐκκλησία διέκρινα μὲ πολλὴ χαρά να κομίζει ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μας κ.κ. Νικήτας καὶ γι’ αὐτὸ μὲ χαρὰ δέχομαι νὰ συνοδοιπορήσω μαζί του.

Σεβασμιώτατοι,

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ τοὺς τρεὶς, οἱ ὁποίοι εὑρίσκεσθε ἐδῶ εἰκονίζοντες τὴν Ἐκκλησία καὶ ταπεινὰ ζητῶ τὶς θεοπειθεῖς εὐχές Σας ὥστε νὰ ἐπιτελέσω μὲ φόβο Θεοῦ τὴν Διακονία τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν τιμίων χειρῶν Σας μοῦ ἀναθέτει σήμερον, ὑπήκοος στὸ Πανάγιο Θέλημα τοῦ Θεοῦ ἄχρι θανάτου, πιστὸς στὰ δόγματα καὶ τὰ θέσμια τῆς ἀμωμήτου Ὀρθοδόξου πίστεώς μας καὶ τὸ θυσιαστικὸ ἦθος τῆς μαρτυρικῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰδικώτερον δε, νὰ συνεπικουρήσω τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον μας στὴν

ἱερὰ ἀποστολὴ τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ψυχῶν στὴν ἁγιοτόκο αὐτὴ χώρα τῶν Βρεταννικῶν Νήσων.

Εὐχηθεῖτε, Σᾶς παρακαλῶ Ἅγιοι Ἀρχιερείς, σεβαστοὶ πατέρες, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ νὰ μὴν λυπήσω τὸν Θεόν, νὰ μὴν ἀπογοητεύσω τὴν Ἐκκλησία καὶ προδώσω τὴν ἐμπιστοσύνη Σας καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Αντιφώνηση Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτα:

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Ἰλίου κ. Ραφαήλ,

Ἔλαβα τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς ἐκλογῆς σας ἀπὸ τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ σεπτοῦ κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο, καὶ ὄχι μόνον ἐγὼ καὶ ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη ἡ Οἰκουμένη ἐχάρηκεν μὲ τὸ γεγονός.

Ἐκφράζω εὐγνωμοσύνη εἰς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, τὴν σεπτὴν κορυφὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδον, διὰ τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ ἔδειξε εἰς τὴν ἐπιλογήν μου.

Σᾶς καλεῖ, ἅγιε Ἀδελφὲ, ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ποιμένετε τὰ λογικὰ πρόβατά της, καὶ νὰ τὰ καθοδηγήσετε εἰς τὴν ὁδὸν ἀγάπης καὶ σωτηρίας. Ὁ δρόμος δύσκολος καὶ τὸ φορτίο φαίνεται βαρύ. Ἀλλά, ὁ καλὸς ποιμένας καὶ Κύριος μᾶς εἶπε: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ’ ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι πρᾴός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστιν»

Νὰ μείνετε ταπεινὸς καὶ ἁπλός. Αὐτὸ τὸ θέλει ὄχι μόνο ὁ κόσμος ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ὁ Θεός.

Νὰ εἶστε φάρος ἀλήθειας, πηγὴ ἁγιασμοῦ, κῆρυξ ἀγάπης καὶ παράδειγμα εἰς τὰ πάντα.

Ἔτσι εἰς τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως θὰ ἀκούσετε καὶ σεῖς τὰ εὐλογημένα λόγια «Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου».